

Foruden de i Betænkningen opførte Indstillinger var intet Forslag fremkommet.

Det Uffnit, som først fattes under Forhandling, omfattede de Punkter, som vedrørte Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nemlig Indstillingerne under Nr. 3, 4 og 7.

Ordføreren (Lauber): Hvis det maa være mig tilladt at gjøre et Par korte, almindelige Bemærkninger med Hensyn til de Andragender, hvorom der her er Tale, skal jeg anføre, at der til nærværende Udvalg, altsaa til Udvalget for Andragender, har været henvist adskillige Andragender, som vedrørte finansielle Anliggender. Disse Andragender har imidlertid nærværende Udvalg ikke ment at burde behandle, og det har derfor anmodet den høitærede Formand om at foranledige dem henviste til Finantsudvalget, hvilket Formanden ogsaa har gjort med Undtagelse af et enkelt Andragende, som findes anført under Nr. 3 i Betænkningen. Det maa vistnok i det Hele taget anses for heldigt, at der gjøres en Sondring mellem de finansielle og de ikke finansielle Andragender, saaledes at kun de, der ikke gaa ud paa Undersøttelse af Statskassen, komme til nærværende Udvalg. Jeg vil altsaa paa Udvalgets Vegne tillade mig at gjøre den Henstilling til ærede Medlemmer af Thinget, at de, naar de indbringe Andragender, skulle Begjæringen om Henvisningen saaledes, at Andragender, der angaa finansielle Sager, begjæres henviste til Finantsudvalget, hoormod Andragender, som angaa ikke finansielle Sager, men almindelige Spørgsmaal eller overhovedet Spørgsmaal, hvorved der ikke er Tale om Bidrag af Statskassen, begjæres henviste enten til Udvalget for Andragender eller til særlige Udvalg, forsaavidt dertil maatte være Anledning i den paaagjældende Samling. — Blandt de foreliggende Andragender vil der findes to, om hvilke jeg maasse ogsaa tør gjøre en almindelig Bemærkning; det er de Andragender, der findes opførte under Nr. 13 og 16. Det vil ses, at der i disse Adresser til Rigsdagen er udtalt en Meningsstilkjendegivelse. Saadanne Adresser henregnes ifølge Forretningsordenen til Andragender, og derfor ere de ifølge en for et Par Aar siden vedtagen Paragraf i Forretningsordenen blevne henviste til nærværende Udvalg, men da der ikke i dem andrages om noget Bestemt, kan der efter Sagens Natur ikke være Tale om at gjøre nogen Indstilling i Anledning af dem. Det kan dog maasse desuagtet have sin Betydning, at de blive nævnte i Betænkningen, forsaavidt saadanne Adresser jo ofte komme til forskjellige Sider og fra mange forskjellige Sider. Der vil nemlig herved paa en Maade finde en Registrering Sted af, hvormange der har deltaget i en saadan Udtalelse, og i hvilket Omfang den er tiltraadt Landet rundt. — Jeg skal nu vende mig

til de Andragender, der ere satte under Forhandling. Der er da for det Første Andragendet under Nr. 2 fra Danmarks Landsbyskoler-Lærere-Forening i Forbindelse med et Andragende fra 39 Lærere i Aalborg Amt. Disse Andragender ere af samme Indhold som de, der saavel tidligere i denne Samling som i forrige ere indkomne her til Thinget, hvorfor Udvalget har kunnet henvise til de Indstillinger, som den Gang bleve gjorte, og som Thinget tiltraadte, da den første Afdeling af Andragendeudvalgets Indstillinger var til Behandling. Andragenderne gaa ud paa, dels at Landsbyskolerne maa faae en almindelig Forhøielse i deres Løn, og dels at man, indtil Saadant kan ske, vil foranledige, at de faae en midlertidig Forhøielse, et Dyrtidstillæg. Om dette sidste Punkt har Udvalget ikke den gang ligesaa lidt som de tidligere Gange fundet nogen Anledning til at gjøre Indstilling, men derimod maa det foreslaa, at dette Andragende med Hensyn til den almindelige Omordning og Forbedring af Landsbyskolerens Lønningsvilkaar henvises til Ministeren. Det vil være bekendt, at der i Udvalget ligesom ogsaa i Thinget selv er forskellige Meninger om, paa hvilken Maade Omordningen skal ske, men Udvalget er enigt om at sette disse to Spørgsmaal i Forbindelse med hinanden. — Under Nr. 7 i Betænkningen findes omtalt et Andragende fra forhenværende Skolelærer Feilberg, Cand. theol. og Husmand i Lønborg Sogn, Ringkjøbing Amt. Han har to Gange tidligere indgivet Andragender til Thinget om en Ulovlighed, som efter hans Mening finder Sted derved, at Lønborg-Egvad Sogneraad sætter sig ud over den Forskrift i Lov af 8de Marts 1856 § 18, hvorefter Naturalhjælp i Korn til Skolelærere bortfalder ved Vakance. De tidligere Andragender have ikke været ledsagede af Bevisligheder, og af den Grund har Udvalget troet at burde udtale den Formening, at de maatte grunde sig paa en Misforstaelse, men der er nu fremsendt Beviser som Bilag til Andragendet, hvoraf det fremgaar, at det utvivlsomt er rigtigt. Desuden ses det, at den Paaagjældende har henvendt sig saavel til Ministeriet som til Amtsrådet og Amtsskolerådet om denne Sag, men at han ikke noget af Steberne har fundet Medhold i sin Opfattelse. Udvalget er imidlertid aldeles afgjort af den Mening, at Loven af 8de Marts 1856 § 18 ubetinget foreskriver, at Naturalhjælp til Skolelærere bortfalder ved Vakance, medens den fastsætter, at det i andre Tilfælde kan bero paa Overenskomst mellem Skolelæreren og Sogneforstanderskabet, om Forholdet skal vedblive eller ei; dette kan da ske, naar disse to Parter ere enige derom, men ved Vakance skal Naturalhjælpen ubetinget bortfalde. Paa anden Maade kan Udvalget ikke læse § 18 i Loven af 8de Marts 1856, og overfor en saadan bestemt Lovforskrift kan det ikke komme i Betragtning, om der maasse i et enkelt givet Tilfælde ikke reises Klage derover fra